

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι' εικοσόν μετρούντες χρόνον
έδρουμέν' στήν γήν τών Παρθενώνων.

Χίλια κι' ένηκόσια δεκατρία,
δρόσις και θερμή φιλοπατρία.

Είκοστή Νοεμβρίου και τρίτη,
ό Δευτέρα θά πάη' στήν Κρήτη.

Χίλια διακόσια κι' έβδομήντα κι' ένέα,
πάλι με τόπλο παλληκάρια γενναία.

Τί Στόλοι μεγάλοι κι' Έγγλέσι και Γάλλοι.

Α.

Φ.— Μεγάλαις, Περικλή, χαραίς,
όπου ξεχνάς τής συμφοράς.
'Αλήθεια δόξα περισσή
κι' άμέτρητ' ή χαρά μας,
και τόσοι ξένοι κολλοσσοί
άράζουν' σ'τά νερά μας.

'Ηλθαν Στόλοι δυνατών
συμμάχων μας και προστατών
'σ'τη θάλασσά μας πάλι.

Και κανονίδι και βροντή,
και πλένει Χιώτισσα κοντή
κάτω'σ'το περιγιάλι.

Κι' έγώ παράποτε τρελλός
ρεμβάζω παρά θιν' άλλός
ένφ βροντούν οι Στόλοι.

Και λέω: νάβρισκα λεφτά
ένκανα τρία σάν κι' αυτά
επήγαινα'σ'την Πόλι.

'Στό Φάληρο τά Γαλλικά,
'στό Κερατοίνι τ' Αγγλικά,
και δεξιώσεις τόσαι.

Και τρέχει κόσμος έν σπουδή
τοδ' Αγγλογάλλους μας νά'σ'η,
πατείς με και πατώ σε.

Τραπέζια, Περικέτο μου, κι' ό Πρόεδρος τής Αγγλίας,
τραπέζια, Περικέτο μου, κι' ό Πρόεδρος τής Γαλλίας.
Και τώρα γάνουμε πολλοί ταγή και τά πασχάλια των
και βλέπουν λίσταις φαγητών και πέφτουνε τά σάλια

Κι' άλλοι σγαδόν μπουρζουαζί
χάφτουν απέξω σάν χαζοί
κοτανιστών άέρα.

Τους τρώγοντας χειροκροτούν,
και μία τήν Φράντζα χαιρετούν,
και μία τήν Έγγλιτέρα.

Τής Σαλαμίνας τά νερά τανάταράζουν κρότοι,
μεγάλος ένθουσιασμός γήν' Αγαίων Ικάνει,
και' σ'τύν Αέρωφ τόν κλεινόν άντι του Κουντουριώτη
'Εγγλέσο βλέπω Ναύαρχο δεξιώσει νά κινή.

Μέγα τρόντι γεγονός!..
κόσμος θαυμάζει: κατηνός
τοδ' Στόλους τοδ' μεγάλους.

Κι' έγώ βροντώ, και σ' βροντάς,
κι' έπου πηγαίνεις συνάντας
προστάτας Αγγλογάλλους.

Είσαι δέν είσαι νικητής
σέ τούτους τοδ' καιρούς,
συμφέρι πάντα νά ζητής
προστάτας ισχυρούς.

Καθένας πρέπει νά ζητή
προστάτας, παπαρέλα...
μιά προστασία δυνατή
δέν είναι παίξε γέλα.

Χωρίς προστατάς πουθενά δέν βρισκαίς μπάρμπα-ντό-
[ρους],
έκεινος που μονάχος δρσ' δέν είναι'σ'τά σωστά του,
και μετά δο, Περικλή, πολέμους νικηφόρους
άκόμη πάσχομεν δεινώς τήν νόσον του προστατού

Πρέπει Δυνάμεις φιλική
νά προστατεύουν, τενεκέ,
τά δικαιώματά μας
και τά συμφερόνά μας

"Ανευ μεγάλων προστατών
τό σκάφος καταρρέει,
σού σπάζουνε τή μούρη.

Κι' ένας προστάτης σάν κι' αὐτὸν
τὸν Ἐφραὴν τὸν Γκρέυ
εἶν' ἕνα καλεσπορί.

Αὐτὸς ἀντάξιος ἦδῶν,
τοῦτον ὕμνεϊτε τώρα.
ἔλη τὴν Ἠπειρο σγεδὸν
τὴν παραιτεῖ στὸν Βλιώρα.

Μὰ τί χαρὰ χαρήκαμε,
καὶ λὲν πολλοί, σακατή:
μωρὲ μὰ ποῦ τὸν βρήκαμε
καὶ τοῦτον τὸν προστάτη.

Πανηγυρίζω, Περικλή, καὶ μὲ πολλοὺς καὶ μόνος
προσίνω γιὰ τὴν πρότασι τῆς φιλῆς Ἀλδιόνος.
Δὲν μὰς τρομάζει σήμερα καμμιὰ κακὴ τρομάρα,
γιὰ κάθε κηδεμόνα μας καὶ φίλο μας Σγαρίλιο
προσίνουν καὶ σ' τὴν Κορυσσὰ καὶ μέσα σ' τὴν Χειμάρρα
μὲ χαιρετίσματα πολλὰ κι' ἀπὸ τὸν Σπυρομήλιο.

Καὶ Δέλινο καὶ Πρεμετή
τὴν πρότασι ἐπικρατεῖ,
ποῦ κόσμο ξετρελλαίνει.

Καί' στ' Ἀργυρόκαστρο χαρὰ,
καὶ Λευθεριᾶς ἦχουν οὐρὰ
καὶ μὲς στὸ Τεπελένι.

Τί πρότασις!... κάθε μωαδὸ μὲ τούτη παλαβόνει...
χαρὰ μεγάλη κι' ἔθνικη,
μὰ καὶ στὸ Δέλινο ἐκεῖ
προσίνουν γιὰ τὴν πρότασι, ποῦ τοὺς ξανακλαβόνει

Μὲς σ' τὴν πολυπαθὴ τὴν γῆ
πάλι φονιάδες καὶ σφαγῆ,
κι' ἀκρίδες κι' ἀρουατοί.

Καὶ μ' ἐλικάμπουκας χοροὺς
ἀκούω λόγους ἱεροὺς
νὰ τραγουδοῦν τὸν Γκρέυ.

Τούτ' ἡ γῆ, ποῦ χθὲς ἀκόμα
τὸ πολυπαθὸ τῆς χθῶμα
ἔμεινε χωρὶς Σατράπη.

Τούτ' ἡ γῆ, τῆς Δόξης μνήμη,
θ' ἀπομείνῃ τώρα κτήμη
κάθε Γκέγκη, κάθε Διάπη.

Τούτ' ἡ γῆ μὲ τὰ χορτάρια,
ποῦχουν φάει παλληκάρια
τὰ πανόμνητὰ τῆς μέρη.

Θέλουνε κι' αὐτοὶ κι' ἐκεῖνοι
τῆς Ἀρβανιτιᾶς νὰ γίνῃ
περιλάλητο λημέρι.

"Ολοὶ στοὺς προστάτας ἴτε...
ποῖς ἐπίστευε μὴ τέτοια
τὸν ἀγώνων ἀμοιβή.

Ἐν τοσοῦτῳ φάτε ποιήτη,
καὶ σ' τὰ πάντα Βιλαέτια
κράξετε μ' ἡμᾶς: εὐοί.

Β.

Π.— Ἀδειάστε μας τὴν Ἠπειρο, κάθε χωριὸ καὶ χώρα,
φωνάζ' ἡ Δόσις τώρα.
Ἀδειάστε μας τὴν Ἠπειρο, στοὺς Ἀλθανοὺς ἀνίκαει...
τοῦ Τζουλιάνο σήμερα περιφανῆς ἡ νίκη.

Διπλωματίας ληστρικῆς ἐνίκησε τὸ φέμμα...
καὶ οἰς, παιδιὰ, ποῦ πότισε τὸ τίμιόν σας αἰ μα
αὐτὰ τὰ πολυστένακτα τῆς τυραννίας μέρη
καὶ μόλις χθὲς ἀπέπνευσαν Ἐλευθεριᾶς ἀγέρι,
ἀδειάστε τα καὶ δώστε τὰ σ' τοῦ Βλιώρα τοὺς φονιάδες,
ἀλλοθὺς μὰς φοβερίζουνε βρωμομακαρονάδες
ὅτι τοὺς ἀνικητοὺς των θὰ σταλεῖν Βερσαλιέρους
νὰ σφαγιάσουν ἱερὸν προμάχου ἀλευθέρους.

Βροντόφωνοι φωνάζετε
γιὰ θαυμαστοὺς ἀγῶνας,
ξέρομε πὺς στενάξετε
πέντε μακροὺς αἰῶνας.

Ξέρομε δόξης μνήματα πὺς εἶναι τὰ βουνά σας,
ξέρομε τὰ θεινά σας,
τοὺς πόνους τοὺς φαρμακεροὺς,
τὰ βογγητὰ, τοὺς θρήνους,
καὶ τοῦ Ζαλόγγου τοὺς χοροὺς
τοὺς ξέρομε κι' ἐκεῖνους.

Ξέρομε πὺς χαρήκατε σάν ἴδατε μὴ μέρα
νὰ κυματίζ' ἡ γαλανὴ καὶ σ' τὰ βουνά σας πέρα,
καὶ πὺς οὐκ ἐρέπει: Ἀλευθεριὰ καὶ μὲ τὸ παραπάνω,
ἀλλ' ὅμως τί νὰ κάνωμε μ' αὐτὸν τὸν Τζουλιάνο.

Ἢ τὸν δικαίον σας φωνῆ
πρὸς δίκαια μὰς σφύρι,
ὅμως ἀνάγκη νὰ γενῆ
καὶ τούτου τὸ χατήρι.

Τοῦ Τζουλιάνο σήμερα μεσουρανεῖ τάστερι,
κι' ἂν δὲν τὸν ὑπακούοσιμα μὲς σκιάζει, μὰς μαλλόνει...
καὶ τούτος τοὺς ἀγῶνας σας καὶ τὰ θεινά σας ξέρει,
ἐν τούτους τὰ ξεράδια του σ' τὴν Ἠπειρο τάπλωνει.

Τὴν δοξασιμένη χώρα σας Ἰταλικὴ τὴν θέλει...
ξέρετε πὺς ἐπλήθυναν κι' οἱ προσφιλεῖς φρατέλοι,
κι' ἄρχισαν φύρα νῆχουνε καὶ φτώχια δυνατή,
καὶ θέλουν σ' τὴν καμπούρα σας νὰ ζήσουνε κι' αὐτοί.

Ξέρετε πὺς τοὺς ἔκαναν ταυτιά των τελατίνι
τοῦ Μανελί' Ἀθησσοῦ κι' ἐρημίαν Βεδουνοί,

μὰ νηατικῶν πληθώρα
πραγογγύζει τώρα,
καὶ κατακτῆσαι θέλουνε καὶ πᾶν ἔδω κι' ἄκει,
κι' ἐπὶ θραν καὶ τὴν Ἡπειρο γιὰ Κυρηνάικη.

Γιὰ λίγο ἔρροισθήκατε μὲ Λευθεριάς ἀέρα,
γιὰ λίγο ἔζησατε καὶ σεις χωρὶς πατριδα δούλα,
μὰ τώρα τῆς Ἀρβαντιῆς κυτᾶτε τὴν παντιέρα,
ποῦ συμβολίζει φοινικό, πλιτάτικο, καὶ ρεμουλα.

Ἔερωμε τί τρανίζατε μὲ τὴν Ἐπιτροπή,
ἔερωμε πῶς ὁ Λάμπια δὲν ἔβρει τὴν Ἴντροπή,
δλα τὰ ἔερωμε, παιδιά, κι' ἀκόμη τί σημαίνει
σκληρός ποῦ ἔσεκλαδύθηκε σκληρός νὰ ξαναμένῃ.

Θέλωμε νὰ γλυκάνωμε
τὸν πόνου, ποῦ σὰς κλόνει,
ἀλλ' ἔμωσι τί νὰ κάνωμε
μ' αὐτὸ τὸ μακαρόνι.

Ὁ Τζουλιάνο τὸ ζητεῖ
καὶ τὸ ποδάρι του πατεῖ
κι' ἔλους μᾶς πᾶσι ριπιτι.

Ἄερα πῆρανε πολλὸ μὲ τοῦτον οἱ φρατέλοι,
αὐτὸς μᾶς βάζει σήμερα σὲ πειρασμοὺς μεγάλους,
καὶ τοῦ Φαλήρου τὰ νερὰ μίᾳ φεργάδα στέλλει
νὰ δείξῃ πῶς δὲν σκιζέταϊ τοὺς φίλους Ἀγγλογάλλους.

Τοῦτος γυμνώνει τὸ σπαθί,
τοῦτος νὰ πιάσῃ προσπαθεῖ
κι' ἀπὸ τὴν Ἡπειρο μαγαζά...
πῆγῃτε σὲ τοῦτου τὴν ὑγειά.

Ἔοσιε τὰ τόσα δικηα σας θὰ μᾶς ξαναραβεῖσατε,
ὁμοσι ταῦτᾳ σφαλοῦμε
καὶ σὰς παρακαλοῦμε
τὴν Ἡπειρο ν' ἀδεῖσατε.

Ἔερωμε πῶς συμφοραῖς
θὰ σὰς τρῶνε τὸ σηκῆτι,
μὰ δεχθῆτε μὲ χαραῖς
τὸν καινούριου σας δεσπότη.

Σκύφτε τὸ κεφάλι τώρα,
κι' ἔπως μὲ τὸν Τουρκαλα
πιθανὸν καὶ μὲ τὸν Βλῳρα
νὰ παράσατε καλά.

Ἐναντίον μας δὲν πρέπει νὰ ἔχατε κανένα πάθος
δίχως ἀφορμὴ κι' αἰτία,
δυσανάπατος εἰς ὕψος, δυσθεώρητος εἰς βάθος
ἢ τρανὴ διπλωματία.

Ὅχι καθ' ἡμῶν θυμοί,
ἔερετε πῶς κεραμεῖ
κεραμεῖς ἀεὶ κοτέσι.

Κι' ἂν σὰς κάνουν τώρα δούλους
ὄτῃς Ἀρβαντιῆς τοὺς μούλους,
μὸν ὁ Τζουλιάνο φταίει.

Κι' ἂν σὰς σφάξουν σὴν τραγιά,
ὁμοσι πῆγῃτε ὄτῃν ὑγειά
καὶ τοῦ Γκράβι τοῦ φιλάτου
καὶ τοῦ καθενὸς προστάτου.

Γ.

Φ. — Φωταῖς σκορπίζουσε ξανά
παλληκαριὸν τουφεκία,
ὄτῃ Ἀκροκεραῖνα βουνα
βροντοῦν ἀστροπελέκια.

Καὶ γυναικῶν ἀρματοσφαῖς
σπάξουν λησάτρην μούραις,
ποῦ θέλουν φάσκαλα, φτυσαῖς,
καὶ τῆρασι μουντζούραις.

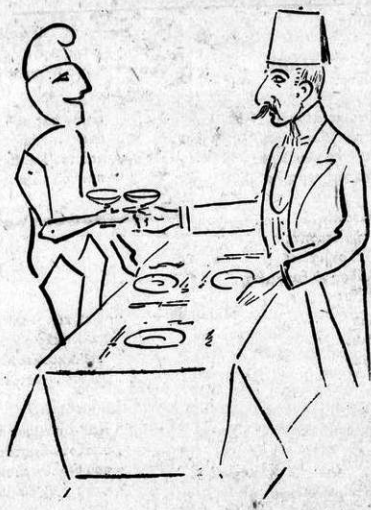
Λαός, ποῦ μυρίονεκοὶ τὸν ἔστασαν ἀγῶνες,
παρακαλεῖ γονατιστὸς θαματογραφίαις εἰκόνας,
κι' ὀρκίζονται μικρὰ παθιά μ' ἐφῆβους καὶ μὲ γέροντας
πῶς δὲν φοβοῦνται Λιάπηδες
καὶ Γκέγκηδες χασάπηδες,
μῆτε καζάκ Ἀδστριακή, καὶ μῆτε Βερσαλιέρος.

Καλῶς νὰ μᾶς κοπιόσουσε στιλπνοὶ μακαρονάδες,
νὰ τραγουδήσουν λιγερά
καὶ τὰ δικά μας τὰ τυρά,
καὶ γυναικειῶν τουφεκῶν ν' ἀκούσουν πατινάδες.

Οἱ Βερσαλιέρ' οἱ τρομεροὶ
καλῶς νὰ λθῶνε τώρα,
νὰ φᾶν κι' ἔδω καμμιὰ γερὴ
κι' ἀνέλπιστη σπαλιόρα.

Ὅρνια χυμοῦν ἀπάνω μας καὶ λαίμαργα κοράκια,
μὰ σὴν καὶ πρὶν δὲν θὰ μᾶς τρῶν μαύρης σκλαβιάς σα-
ράκια.
Μουγγρίζουν γύρω μας θεράκι καὶ λέοντες καὶ σκύμοι,
βρωμίζουσι χνοῦτ' Ἀρβαντιῆς τῆς Λευθεριάς τὰ γέρι...
Χόλια καντάρια συμπλιμῆ νὰ ρίξτε ὄστη λίμνη
γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερὸ νὰ πτοῦν κι' οἱ Βερσαλιέροι.

Χόλιας φοραῖς ἀνάθεμα, χόλιας φοραῖς κατάρια,
ποῦ μόλις τὰ καμπαναριά
ἐσήμαναν Ἐλευθερία,
θέλουν νὰ μᾶς ἀφήσουσε πάλι μὲ τὴν λαχτάρια.

**Διόχους του Φασουλῆ
μέ τόν Γκαλήπ τόν Κεμαλή.**

Φ. — Μπουγουρούμ... καλῶς μᾶς ἤλθεσ' στήν πρωτεύ-
[ουσα μας πάλι...
ἔφερες καί τῆς Εἰρήνης τήν Συνθήκη τήν μεγάλη.

Καί καθένας τώρα κρίνει,
φιλιτατέ μου Τουρκαλά,
πῶς μέ τούτη τήν Εἰρήνη
θα περάσωμε καλά.

Ἔχομε Συνθήκη τώρα μέ τῆς Πόλις τᾶ Ντιβάνια,
ἐν τοσοῦτην κάθε μέρα
καταφθάνουν ἐδῶ πέρα
ἐξορίστων καρδάνια.

Ἄλλων τὰ λεπτὰ σουφρόνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς στηλιαρόνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς σκυλοβρίζουν,
ἄλλους δὲ τοὺς ἐξορίζουν,

κι ἔλοι τοῦτοι διηγούνται πόσα ἔρῃκανε καλά
μέ τὸ τέλος τῆς Εἰρήνης... ἀφερμ, χαίρ ὀλᾶ.

Τώρα κανένος τὸ στήθος Ἐφιάλτης δὲν βαρύνει,
μὰ καί σὸ χαρὰ γεμάτος γιὰ τὴν τζόγια τὴν Εἰρήνη
έτοιμάζοσαι νὰ δώσης ἐσπερίδα καί μέ μπάλιο,
καί παρακαλῶ πολύ,
φιλιτατέ μου Κεμαλή,
μίαν πρόσκλησιν νὰ στελιῃς καί σ' ἐμένα δίχως ἄλλο.

Κι ἂν μᾶς στελιετ' ἐδῶ πέρα κάθε τῆς Τουρκίας Γκια-
μέ κατασπασμένη μούρη, [οὐρ]
δὲν μᾶς μέλει, δὲν πειράζει, καί περνοῦμε μὲ χαρά,
φθάνει πούχομε Συνθήκη μέ τὸν Τούρκικο Ντουρά.

Ἐτῆς χαρᾶς τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι.

Σὺν καί πρὶν δὲν ὑποφέρω, σὺν καί πρῶτα δὲν βογγῶ...
αὐτυχία περισσὴ,
κι ἔλα Τουρκαλά καί σὺ
νὰ χορέψης τὸ Ταγκέ.

Καί καρπόσεις ποσιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίαις.

Νίκαί κατὰ βαρβάρων, ἔργον Ἀννίνου Μπάμπη,
ἔπου φιλοπατρία καί πνευμ' ἀχμαῖον λάμπει.
Νίκαί κατὰ βαρβάρων, περιφανὲς βιβλίον,
μεγάλης ἱστορίας ἔκατον μεγαλίον.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς ἐλευθέρως Σάμου,
νέον Ἡμερολόγιον Ἑλένης τῆς Σβορόνου,
ἐντως ὄρατον προῖον ἀδροπέου καλέμου,
κι ἐσχόμθα παρόμοιον νὰ βγάλη καί τοῦ χρόνου.